

Аля Хайтлина

Пятьдесят девятый день: за Киру

Как вы там говорите - скорей бы мира?
Коляска через ступеньку летит по лестнице.
Девочку из Одессы назвали Кира.
Кире было три месяца.

В три месяца начинают держать игрушку,
Учатся переворачиваться на спинку.
В три месяца человек похож на зверушку -
Белочку или свинку.

Улыбается маме, уставшей от вечных стирок,
Начинает другие лица вокруг учить.
Кирина мама погибла в Одессе с Кирой,
Теперь никто не сумеет их разлучить.

У мамы на запястье старая фенечка.
Сказали, что защитит. Видно, обманули.
У Киры в приданом - купальник размера "феечка",
Должна была примерить его в июле.

Как они там? А давай напишем им "с пасхой вас".
Сейчас докурю и ракетку им в тыл закину.
Жители ада выйдут, боясь испачкаться,
На дверях напишут:
"За Киру".

אליה חייטלינה

לזכר קירה

איך אמרתם – שיבוא השלום העירה?
מקומה עליונה עגלה מעופפת ונשברת בדרך.
התינוקת נולדה באודסה. קראו לה קירה
קירה הייתה בת שלושה חודשים בערך.

בגיל שלושה חודשים יודעים להחזיק צעצוע,
מתגלגלים על הגב עטופים במגבת.
בגיל שלושה חודשים זה ממש שעשוע –
דומה האדם לסנאי קטן או ארנבת.

מחייך לאמא, שלרגע את הכביסה השאירה,
לומד פנים חדשות – כדי לזכור אותן בעתיד.
אמא של קירה מתה באודסה עם קירה,
מאז אף-אחד לא יוכל אותן להפריד.

בשורש היד של אמא נמצא קמע –
הבטיחו: יגן. אך שיקרו, כנראה, ברמות.
לקירה הייתה נדונה - בגד ים של פיה -
בקוץ הייתה אמורה אותו למדוד.

אז איך הם עכשיו, בוא נכתוב להם "חג שמח!"
אזרוק טיל על ראשם עד שהם שותים וודקה עם בירה.
תושבי גיהנום, הפוחדים מהבוץ הסורח,
יוצאים וכותבים על הדלת:
"לזכר קירה".